

La directora del MACBA reivindica el compromís del museu amb l'art, la ciutat i el país en l'acte institucional del 30 aniversari del museu

- A l'acte institucional hi ha participat l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni; el ministre de Cultura, Ernest Urtasun; la consellera de Cultura, Sònia Hernández i representants de diferents institucions i del sector cultural
- La inauguració de l'exposició *Projectar un planeta negre. L'art i la cultura de Panàfrica* és el tret de sortida dels esdeveniments de l'Any Trenta

Barcelona, 5 de novembre de 2026 — La directora del museu, Elvira Dyangani Ose, ha subratllat que “el compromís de la institució amb l'art, al ciutat i el país és inqüestionable” i ha posat en valor la voluntat de visibilitzar veus i narratives que sovint han estat silenciades. Dyangani Ose ha afegit que exposicions d'artistes com Carlos Motta, Mari Chordà o Jordi Colomer responen a aquesta lògica. La directora del MACBA ha fet aquestes declaracions en el marc de l'acte institucional de l'Any Trenta del MACBA que ha precedit la inauguració de l'exposició *Projectar un planeta negre. L'art i la cultura de Panàfrica*.

A l'acte hi ha participat l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni; el ministre de Cultura, Ernest Urtasun; la consellera de Cultura, Sònia Hernández i altres autoritats i representants del sector cultural.

En el seu discurs, Dyangani Ose ha destacat que “el panafricanisme no és una història aliena, sinó una part del nostre imaginari col·lectiu”, i ha subratllat la importància d'aquesta mostra en un moment “en què els populismes i els discursos d'extrema dreta alimenten la por a la diferència i el racisme”. Segons la

directora, el MACBA “té l’obligació de promoure propostes que apostin per la cohesió, la diversitat i la justícia, i l’art és una eina privilegiada per fer-ho”.

Dyangani Ose ha definit el MACBA com una “institució radicalment pública que interpel·la, emociona i planteja debats necessaris”, i ha agraït la tasca de l’equip, dels artistes i dels directors que l’han precedida. “El museu possible —ha conclòs— és aquell que escolta, que es transforma amb les persones que l’habiten i que defensa la cultura com un dret, no com un privilegi”.